Ο ΕΟΜ, η Ιερά Σύνοδος και η δωρεά οργάνων (Άννα Ζακατού)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 2 Ιανουαρίου, 2010

Επιστολή στον «Ορθόδοξο Τύπο» 1/1/2010

Έχω μείνει έκπληκτη με την τελευταία εγκύκλιο (23-10-2009) της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία εξαπολύθηκε ανά τις μητροπόλεις με σκοπό να φτάσει και στις τελευταίες ενορίες και τα χωριουδάκια της Πατρίδας μας. Αυτή η εγκύκλιος αναφέρεται στο ζήτημα της δωρεάς οργάνων.

Όπως είναι γνωστό ο Εθνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων (ΕΟΜ), για να αυξήσει τα ποσοστά δωρεάς ανθρωπίνων οργάνων στην Ελλάδα έχει θεσπίσει από το 2007 την 1ηΝοεμβριου, ημέρα γιορτής των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, ως Πανελλήνια Ημέρα Δωρεάς Οργάνων και Μεταμοσχεύσεων, αντί της παγκόσμιας 28ης Οκτωβρίου, με σκοπό να ασκήσει πιέσεις από τα δεξιά στην Εκκλησία της Ελλάδος, που μέχρι σήμερα ήταν δικαιολογημένα διστακτική.

Σχεδόν δύο χρόνια μετά, στις 23-10-2009, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, σύρεται στην έκδοση μιας σχετικής Εγκυκλίου, με την οποία επωμίζεται τεράστιες πνευματικές ευθύνες. Αποδέχεται στα τυφλά τη δωρεά οργάνων, την εντάσσει απερίσκεπτα στον ηθικό κώδικα της Ορθόδοξης ζωής, χωρίς να λαμβάνει υπόψη της ότι παραβιάζεται το δικαίωμα ζωής του δότη, που βρίσκεται στους θαλάμους των Μονάδων Εντατικής θεραπείας (ΜΕΘ). Η εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου, συστήνει σε όλες τις Μητροπόλεις να απευθυνθούν στους πιστούς με ειδικές εγκυκλίους τονίζοντάς τους ότι η δωρεά οργάνων σώματος είναι εθελοντική και ευλογημένη πράξη υπέρτατης αγάπης, πράξη αλτρουϊσμού, ανθρωπιάς, αυτοθυσίας και δεν προκύπτει κανένα πρόβλημα ούτε ηθικό, ούτε κοινωνικό, ούτε θρησκευτικό και ούτε φυσικά ιατρικό! Κάποιοι από τους Μητροπολίτες της Ελλάδος έσπευσαν να στείλουν θετικές εγκυκλίους για το θέμα αυτό στους ιερείς και το λαό τους, άλλοι, με δισταγμό, έστειλαν κάποιες διφορούμενες εγκυκλίους, και άλλοι ορθώς ποιούντες δεν έστειλαν καθόλου, γιατί δεν ήταν μια απόφαση της Ιεραρχίας, αλλά μια απόφαση των συνοδικών, που έχουν χρέος σε τέτοιου είδους ζητήματα να μη προτρέχουν της Ιεραρχίας. Παράλληλα ο ΕΟΜ έχει δώσει εντολή, όπου υφίστανται σύλλογοι δωρεάς οργάνων, να επισκέπτονται τους «συμμάχους» Μητροπολίτες, να τους ευχαριστούν για τη συμπαράσταση και να εκφράζουν με

ποικίλους τρόπους την ικανοποίησή τους.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, αν δεν ξαναδεί το θέμα της δωρεάς οργάνων και τις προεκτάσεις του στη σωστή του βάση, θα αναγκασθεί στο άμεσο μέλλον από τα ιατρικά δεδομένα να ζητήσει δημόσια συγνώμη και σίγουρα αυτό δεν θα είναι κάτι ευχάριστο, ούτε για την ίδια, ούτε και για το σώμα των Ορθοδόξων πιστών, που θέλει την Εκκλησία του να ορθοτομεί και να λάμπει.

Η Ιερά Σύνοδος οφείλει να ελέγξει την αξιοπιστία των συμβούλων της. Δεν επιτρέπεται η θρησκευτική μας ηγεσία να αγνοεί τα επιστημονικά ιατρικά δεδομένα, να ορρωδεί σε πιέσεις σχετικών φορέων και με τις επιλογές της να γίνεται ένοχη, ανθρωπάρεσκη και εκκοσμικευμένη. Είναι αδιανόητο για την ηγεσία μας να υιοθετεί στην πράξη την απόβλητη ιησουίτικη αρχή «Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα».

– Δεν γνωρίζουν οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας ότι για να παρθούν ανθρώπινα όργανα για μεταμόσχευση δεν πρέπει ο δότης να είναι οριστικά και αμετάκλητα νεκρός;

– Δεν γνωρίζουν οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας ότι ο εγκεφαλικός θάνατος δεν είναι συνολικός θάνατος του ανθρώπου και ότι την εποχή των Αγίων Αναργύρων δεν υπήρχαν εγκεφαλικά νεκροί;

– Δεν γνωρίζουν οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας ότι διάσημοι ιατροί όπως ο Shewmon, ο Taylor, ο Truog, ο Paul A. Byrne, ο Cicero A. Coimbra, ο David Hill κ.α. δεν συμφωνούν ότι ο εγκεφαλικά νεκρός άνθρωπος είναι οριστικά νεκρός, αλλά βρίσκεται σε μια προθανάτια κατάσταση;

– Δεν έχουν αρμόδια πρόσωπα οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας να τους πληροφορήσουν ότι η διεθνής βιβλιογραφία έχει να επιδείξει παραδείγματα εγκεφαλικά νεκρών με επάνοδο και βιωσιμότητα;

– Δεν γνωρίζουν οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας ότι για να αφαιρεθούν τα όργανα ενός εγκεφαλικά «νεκρού» δότη της ΜΕΘ απαγορεύεται η μηχανική του αποσύνδεση, γιατί ο δότης θα πεθάνει και τότε τα όργανά του δεν έχουν καμία μεταμοσχευτική αξία;

Είναι πρόθυμοι να συμφωνήσουν οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας με το άρθρο 12 §7 του νόμου 2737/1999 της Ελληνικής νομοθεσίας, που θεωρεί περιττή τη μηχανική υποστήριξη του εγκεφαλικά νεκρού αρρώστου στις μονάδες των ΜΕΘ, επειδή δεν είναι δότης οργάνων, τη στιγμή που ο άρρωστος ακόμα αναπνέει, η καρδιά του χτυπά, διαθέτει θερμοκρασία και αρτηριακή πίεση και ο μεταβολισμός βρίσκεται σε ισορροπία;

Θα μπορούσαν οι Ορθόδοξοι ποιμένες μας να αποσυνδέσουν οι ίδιοι από τη μηχανική

υποστήριξη ένα τέτοιο πρόσωπο, κάτι που αρνείται να πράξει και η ίδια η νοσοκόμα της μονάδας;
Αδυνατώ να το πιστέψω. Γνωρίζω και τον αντίλογο. Υπάρχουν γιατροί, θα ακούσουμε, οι οποίοι μας διαβεβαιώνουν ότι κάθε επιστρεψιμότητα του εγκεφαλικά νεκρού πρέπει να αποκλειστεί. Το θέμα θεωρείται λήξαν.
Και εμείς οι απλοί άνθρωποι θα ρωτήσουμε και γιατί δεν συμφωνούν σ' αυτό όλοι οι γιατροί; Βλέπουμε τι διχασμός επικρατεί ανάμεσά τους στο ζήτημα της γρίππης των χοίρων. Με ποιό κριτήριο, επομένως, θα δεχτούμε τους μεν και θα απορρίψουμε τους δε; Μήπως οι περισσότεροι ιατροί και η σχετική νομοθεσία δεν συμφωνούν να αφαιρείται μια ανυπεράσπιστη ανθρώπινη ζωή με τη μέθοδο της έκτρωσης; Πρέπει να τους ακολουθήσουμε στο δρόμο τους; Μήπως οι περισσότεροι γιατροί δεν υιοθετούν την μέθοδο κλωνοποίησης ανθρωπίνων εμβρυϊκών κυττάρων για εξασφάλιση οργάνων; Είναι αυτό ηθικό; Μήπως οι περισσότεροι γιατροί δεν είναι έτοιμοι να διαβεβαιώσουν ότι κινδυνεύουμε από τη Θεία Κοινωνία μας; Πρέπει να ακούσουμε τη φωνή τους; Είναι φρόνιμο η Εκκλησιαστική μας ηγεσία να μάθει να περιμένει, να στέκεται στο ύψος των περιστάσεων, να επιδιώκει την αμεροληψία και με την ηθική της συγκρότηση να προστατεύει το αγαθό της ζωής, όταν βλέπει ότι αυτό παραβιάζεται. Είναι γνωστή η στάση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και οι πιέσεις, που δέχτηκε για το ζήτημα αυτό. Είναι γνωστός και ο τραγικός ενθουσιασμός του άλλου μακαριστού Αρχιεπισκόπου μας κ. Χριστοδούλου για το ίδιο θέμα. Κανείς τους, όμως, δεν τόλμησε τις προσωπικές του επιλογές να τις κάνει εκκλησιαστικό θεσμό.
Περίπου 60.000 είναι οι εν ενεργεία γιατροί πανελλαδικά. Αλήθεια πόσοι απ' αυτούς είναι δωρητές οργάνων; Η απάντηση είναι απογοητευτική. Μήπως οι γιατροί ξέρουν κάτι περισσότερο από τους
έμφοβους και δύσπιστους πολίτες και η θρησκευτική μας ηγεσία έχει παραδώσει τον έλεγχο; Μήπως οι πολίτες είναι αρνητικοί στη δωρεά οργάνων, γιατί διαισθάνονται αυτά, που οι ιατροί δεν θέλουν να τους φανερώσουν; Ας αφήσουν οι γιατροί τον εύκολο και αθέμιτο τρόπο απόκτησης ανθρωπίνων οργάνων.
Ας εγκαταλείψει η Εκκλησιαστική μας ηγεσία την ανίερη προσπάθεια κάμψης των ηθικών αντιστάσεων του λογικού της πληρώματος. Αν ο τυχαίος Χριστιανός πληροφορηθεί ότι με τη δωρεά οργάνων κόβεται βίαια το νήμα της ζωής του αγαπημένου του αρρώστου δεν θα γίνει ποτέ δότης οργάνων, δεν θα επιτρέψει ποτέ σε δικό του άνθρωπο να του αφαιρεθούν τα όργανά του, δεν θα συμφωνήσει ποτέ με τις επιπόλαιες αποφάσεις των θρησκευτικών ή πολιτικών ηγετών του, αλλά θα χάσει και τη στοιχειώδη εμπιστοσύνη, που του απέμεινε στον κλάδο, που έχει ταχθεί να προστατεύει και να υπηρετεί το μέγα αγαθό της υγείας μας.

Με τιμή
Αννα Ζακατού
Μαυρογένους 87, Λάρισα

"***Οι θέσεις που καταγράφονται στην επιστολή επιβεβαιώνονται από τα σχετικά επιστημονικά άρθρα που μπορείτε να βρείτε εδώ***" *Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ*